„Nu-mi pot imagina un scriitor care n-a făcut sport...”

ne-a spus poetul Alfred Margul Sperber

In vremea din urmă ziarul nostru s-a preocupat de realizarea unei mai strînse apropieri între sport și literatură, între sportivi și scriitori, pentru a înlesni — în egală măsură — atragerea maselor de sportivi spre cunoașterea cărții și a scriitorilor noștri, iar pe aceștia din urmă spre căutarea unor izvoare de inspirație pe tărîmul vieții sportive, atît de bogat în oameni, în întîmplări.

Așadar, ne străduim pentru atingerea acelui obiectiv enunțat în mod lapidar de maestrul Tudor Arghezi:

„Cărturarul să practice sportul, sportivul să practice cartea“.

In lumina acestor preocupări, publicăm astăzi un interviu cu scriitorul german din țara noastră ALFRED MARGUL SPERBER.

Era anul 1936. Pretutindeni în lume, iubitorii sportului căutau cu înfrigurare în pagini de ziar ultimele vești de la Olimpiadă, care, în anul acela, se desfășura la Berlin. Posturile de radio transmiteau în toate limbile pămîntului știri și comentarii de la marea întrecere sportivă. Intr-o gară de provincie, zeci de călători, în așteptarea trenurilor, ascultau glasul crainicului răsunînd puternic în difuzoare.

Un om înalt, neobișnuit de înalt, care pînă atunci se plimbase pe peron cu mîinile la spate, își făcu loc mai aproape, urmărind cu atenție știrile de la Olimpiadă. Crainicul anunțase o știre neobișnuită : un negru cîștigase proba de alergare pe 100 m. cu 10,3 secunde, după ce în semifinale realizase timpul uluitor de 10,2, aducînd Statelor Unite titlul de campion olimpic și un nou record mondial. Călătorul cel înalt stătu o clipă pe gînduri, scoase un creion și o bucată de hîrtie, se retrase la un capăt al peronului și începu a scrie.

... Un negru a învins pentru Statele Unite... Un negru... Un alergător negru, urmaș al sclavilor hăituiți din urmă cu cîinii singeroși pe plantațiile de cauciuc... Un nepot sau poate fiu al unui alt negru care și-a lăsat viața în ștreangul civilizaților albi.

Și rîndurile se așterneau pe hîrtie simetric, unul sub altul, împerechindu-se în versuri iar versurile în strofe.

Peste cîteva minute acceleratul de Praga intră în gară.

Călătorul cel înalt stătu o clipă pe gînduri, în căutarea unui titlu, îl găsi, îl scrise repede, puse poezia într-un plic și plicul în cutia de poștă a trenului care, cu un șuierat prelung, plecă îndată spre capitala Cehoslovaciei.

Și se făcu astfel că, a doua zi chiar, în ziarul „Prager Tageblatt“ apăru o poezie care a făcut atunci multă vîlvă. Ziarele democrate germane din Europa au reprodus-o în zilele următoare. Curînd ea apăru și în limba franceză, în engleză...

Omul înalt care scria poezii în limba lui Goethe, ridicînd un eveniment sportiv la rangul unei probleme sociale și politice de cea mai mare însemnătate, era Alfred Margul Sperber.

Negrul învingător la Olimpiadă — Jessie Owens.

. . . .

Astăzi cînd, după douăzeci de ani de la apariția acestei poezii, pe care o reproducem mai jos în primă traducere romînească, mă aflam în fața lui Alfred Sperber, sub privirile sale limpezi, pătrunzătoare, radiind de inteligență și bunătate, am înțeles că sufletul său nu putea să nu vibreze la suferințele OMULUI, așa cum a vibrat și la frumusețea poeziei poporului nostru, căreia i-a închinat atîtea traduceri în limba germană, contribuind astfel la răspîndirea ei în lume.

Intre cei patru pereți, pe care cărțile se ridică în rînduri nesfîrșite, întrebarea „Dacă ați cunoscut sportul de aproape“ mi s-a părut, de pe cînd o rosteam, lipsită de conformitate.

Dar răspunsul poetului : „Am fost goal-keeper și back, prin anii 1912—1914, într-o echipă de fotbal, de mult uitată“, mi-a risipit această impresie.

Am trecut astfel mai ușor la problemele care făceau obiectul vizitei mele și acum îl ascult vorbind cu glas energic, pătrunzător.

— Salut această frumoasă inițiativă a ziarului „Sportul popular“ de a stabili o legătură mai strînsă între scriitori și sportivi, legătură care, de altminteri, există din totdeauna într-o măsură mai mică sau mai mare. Nu-mi pot imagina un scriitor care n-a făcut sport, cel puțin în zilele îndepărtate ale tinereții sale. O legătură cu mult mai strînsă între scriitor și sport sau mai bine zis între poet și sportiv, a fost odată nu numai un lucru firesc ci și unul de primă importanță. Cele mai frumoase, mai mărețe opere lirice ale literaturii universale și anume „Odele“ lui Pindar dedicate învingătorilor olimpici, își datoresc existența și nemurirea tocmai unei îndatoriri civice a poetului — aceea de a cînta sportul. Și nu este o simplă întîmplare că această problemă a devenit din nou actuală în zilele noastre, cînd iarăși poetul îndeplinește o funcțiune de mare răspundere și chemare publică.

Eu m-am ocupat de această problemă cu mulți ani în urmă. Există o poezie inedită a mea, datînd de prin 1920, care glorifică „peisajul sublim al trupurilor de oțel încordate în desfășurarea forței care înseamnă și frumusețe“.

Poetul îmi povestește apoi că a asistat cu mult interes la cele mai mari gale de box disputate pe pămîntul Americii, între Jack Dempsey și Carpantier, între Dempsey și Gene Tunney, a cutreierat terenurile de base-ball, a admirat alergările (home-runs) faimosului Babe Ruth...

Dar iată-ne revenind la problemele literaturii sportive.

— Aș vrea să adaug ceva, un amănunt care ține mai degrabă de vanitatea scriitorului. Socotesc o legătură cît mai strînsă între sportivi și scriitor ca foarte avantajoasă pentru acesta din urmă, deoarece sînt convins că nu există un public mai entuziast, mai sincer devotat obiectului admirației sale, decît publicul sportiv. Și nu există o pasiune mai dezinteresată, mai pură, decît aceea a sportivului. Prin urmare, nu pot decît să spun :

De un astfel de public doresc și eu să am parte.

Poetul e bine dispus. Fața i se luminează în zîmbet șăgalnic iar în jurul ochilor i se conturează evantaiul fin în cutele căruia stau ascunși anii trecuți, nu puțini la număr.

Dar minutele trec și mai avem încă de lucru. Vorbim acum despre lipsa unei creații literare valoroase inspirate din viața sportivă, despre interesul scăzut al multor sportivi pentru literatură.

— Cu privire la problema unui prea mic interes existent în cercurile sportive față de literatură, a fost totdeauna convingerea mea că lipsa de interes a publicului este, de obicei, vina celor care fac literatura, a celor care o creează.

Cu alte cuvinte, eu cred că noi scriitorii n-am găsit pînă acum forme și mijloace potrivite pentru a exprima lumea reală, puternică, incontestabilă care constituie sfera interesului acestui public. Dacă noi scriitorii vom îngloba în scrisul nostru, într-un mod convingător, pasionant, și lumea sportului, atunci este sigur că sportivul se va interesa mai mult de scrierile noastre, chiar de cele care nu sînt aferente sportului. Prin urmare, toate sînt în funcție de eforturile noastre. Sînt sigur că sportivii au o mare receptivitate pentru tot ce este frumos și valoros, pentru că sportul presupune nu numai forță, voință, disciplină, ci și o gamă întreagă de sensibilități.

Poate că este la mijloc și o anumită cantitate de preocupări unilaterale la sportivii noștri și îndreptarea acestui neajuns este în funcție de educația pe care vom ști să o dăm tineretului. Va trebui să ajungem la dezvoltarea armonică și multilaterală a tuturor facultăților omenești, de care cu drept cuvînt s-a mîndrit cultura antică elenă. In această privință sînt pe deplin optimist, încrezător, fiindcă statul nostru face tot ce-i stă în puteri pentru dezvoltarea culturii fizice ca și pentru dezvoltarea celorlalte ramuri ale culturii în general. Numărul mereu crescînd al stadioanelor și bibliotecilor îmi justifică această încredere.

Firește, convorbirea ajunge la munca de creație a poetului. In „palmaresul“ său figurează patru culegeri de versuri în limba germană, o seamă de poezii de Mihail Eminescu și Mihai Beniuc, traduse în limba engleză, o culegere de traduceri în germană din „măreața literatură populară romînă“ — după cum se exprimă poetul — și, pe curînd, o culegere de versuri alese traduse în limba romînă.

Aflu însă că în planul său de muncă pentru volumul de povestiri la care lucrează acum, figurează și o nuvelă cu subiect sportiv, inspirată din frumusețile înotului, și care va fi publicată, probabil, și în traducere romînească.

O dorim din toată inima, pentru cei ce iubesc literatura ca și pentru cei ce iubesc sportul.

Am zice, pentru toată lumea.

ION VALERIU POPA

Un negru bate pentru S.U.A. recordul olimpic

de Alfred Margul Sperber

„Pantera neagră“ -n cercul ei stătea.
In jur, mulțimea fără de suflare
O mare, albă mare îi părea
Iar ținta ca o junglă-n depărtare.

Și startul cînd pocni, țîșni cu-avînt
— Un dansator prin flamuri în furtună —.
Vrăjit, tot sîngele-i zvîcnea în cînt
Al morții plîns din țara lui străbună.

„Dulăul urlă! Sînt pe urma ta!
Ei haita o asmuț, vor să te-omoare!
Să fugi, ți-i viața-n joc! Să poți scăpa.
Să fugi, tu negrule cît poți de tare!“

Ajuns la țintă, și pe sus purtat
In uragan de urlătoarea gloată,
Zărește-un pom de care, spînzurat,
Se-nalță un strigoi: bătrînu-i tată.

Anul 1936

în romînește de
Iosif C. Mătăsaru

Der Dichter ist ein Läufer, der, ewig atemlos, einem Ziele zustrebt, das er nie erreicht, der Vollendung. Er ist ein Schwimmer, der sehnend das Unbekannte umarmt. Aber er muß auch fliegen können; und das können nur die wenigsten.

Alfred Margul-Sperber

„Poetul este un alergător care, mereu fără răsuflare, tinde spre o țintă și nu o atinge niciodată : perfecțiunea.
El este și un înotător care înotînd îmbrățișează necunoscutul. Dar trebuie să știe să și zboare, și asta foarte puțini o știu“.
Alfred Margul Sperber

In cinstea Congresului Cooperației Meșteșugărești din R. P. R.

In cinstea celui de al doilea Congres al Cooperației Meșteșugărești (21—23 martie) și a celei de a V-a aniversări a asociației Voința, colectivul sportiv Voința Vaslui a obținut noi succese în muncă și în sport. Astfel, brigada sportivă de producție de la cooperativa „1 Mai“ condusă de tov. Ion Diaconu a depășit planul la zugrăveli cu 54 la sută, la cooperativa „Viața nouă“ secția mobilă, brigada condusă de tov. C. Gheorghiu a depășit planul cu 120 la sută, iar brigada a doua de la secția tîmplărie condusă de tov. D. Todoriță, a depășit planul cu 65 la sută și a realizat economii de material.

O mențiune se cuvine a fi făcută și brigăzii sportive de la cooperativa „30 Decembrie“, care a depășit planul cu 85 la sută, iar din economiile realizate a confecționat diferite obiecte. Traducînd în fapte lozinca „Primii în producție, primii în sport“, aceeași brigadă a participat la întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă cîștigînd titlul de campioană raională. In aceeași competiție titluri de campioni raionali au mai cucerit sportivii : Mihai Budacea, rihtuitor, Gheorghe Moraru tîmplar, Dan Costin zugrav.

Avram Herșcovici
corespondent

Au apărut

STADION Nr. 5

cu interesante foto-reportaje ale competițiilor sportive.

Prețul Lei 1,50.

★

REVISTA „FOTBAL“ nr. 3/1956
cu următorul cuprins :

TUDOR VASILE — La începutul unui nou sezon de fotbal.
x x x — Conferința anuală a Comisiei centrale de fotbal.
L. SMIRNOV — Pe primul plan atacul.
EMERIC VOGL — Adaptarea jocului la condițiile atmosferice.
SANDU MARIAN — Asociația „Metalul“ trebuie să-și mărească preocuparea pentru ridicarea calitativă a fotbalului.
ION LUPAȘ — Din experiența muncii de pregătire a echipei Progresul F.B.
AUGUSTIN BOTESCU — Analiza campionatului republican de juniori — 1955.
BAZIL MARIAN și CORNEL SIMIONESCU — Despre unele aspecte ale muncii de corectare a greșelilor.
Dr. ION DORGO — Unele observații cu privire la bradicardia sportivă la fotbaliști.
Dr. MIRCEA LUCA — Rolul căpitanului de echipă.
x x x — Părăsirea terenului și reintrarea în joc.
x x x — Un magaziner model.
x x x — Conferința pe țară a antrenorilor.
x x x — Conferința pe țară a arbitrilor.
x x x — Fotbal peste hotare.
G. FLORIAN — Un careu magic.
MATTY — Umor.

★

REVISTA „CULTURA FIZICĂ ȘI SPORT“ nr. 3/1956
cu următorul cuprins :

ALȘO BALAȘ — Să îmbunătățim activitatea sportivă de masă.
C. PEROVICI și G. HARALAMBIE — Contribuții la determinarea biochimică a gradului de antrenament la boxeri.
EDGAR FEDERHOFF — Mijloacele tacticii colective în jocul de handbal.
CORNELIU FLORESCU — Probleme actuale în pregătirea echipelor la canotaj academic, caiac și canoe.
EMIL GHIBU — Structura lecției de educație fizică.
V. PETRUȘENKO și I. NEMUHIN — Antrenamentul lui Christopher Chattaway.
VALERIU PANȚURU — Aspecte din programul de pregătire al trăgătoarei Jacqueline Zvonevschi.
DUMITRU MANOILEANU — Problema concepției de joc și a schemelor tactice în rugbi.
NICOLAE POPOVICI — Tehnica executării reburului în lupte.
FLORIAN FRAZZEI — Fotografia, mijloc important pentru studiul mișcării și pentru obținerea unor rezultate mai bune în sport.
ILIE ISTRATE — De la Consiliul Științific al Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport.
N. N. IAKOVLEV — Studii de biochimie a sportului.
— Note bibliografice.

★

REVISTA DE ȘAH nr. 3
cuprinzînd :

Un bogat material asupra marelui șahist rus A. A. Alehin (partide, combinații, palmares) cu ocazia împlinirii a zece ani de la moarte.

Partide și finaluri de la ultimele concursuri din țară și străinătate (Campionatul R.P.R., concursul de la Zagreb, campionatul Europei pe echipe, etc.).

Un articol de L. Ropot și S. Samarian asupra problemei antrenamentului în șah.

Rezultatul campionatului R.P.R. de compoziție șahistă pe 1955.

Concursul internațional de compoziție, cu participări numeroase din străinătate.

Știri din țară, concurs între dezlegători, Cititorii au cuvîntul, etc.